

РЕЗУЛЬТАТИ ДОСЛІДЖЕННЯ ГРОМАДСЬКОЇ ДУМКИ ЩОДО РІВНЯ ДОВІРИ ДО УПОВНОВАЖЕНИХ ОРГАНІВ З ПИТАНЬ ПРОБАЦІЇ

ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ

УДК 343.27/.29:303.425.039.4](477
Р34

ISBN 978-617-7402-43-4

Автори-упорядники:

Яковець Ірина – доктор юридичних наук, старший науковий співробітник,
перший заступник директора Державної установи «Центр пробації»;

Рудницьких Марина – кандидат юридичних наук,
керівник напряму, БО «ВІЛЬНА ЗОНА»;

Загребельний Олексій – голова правління БО «ВІЛЬНА ЗОНА».

Загальна редакція:

Новохатня Катерина – керівник проектів EDGE / керівник Проектного офісу
з питань пробації Міністерства юстиції України;

Янчук Олег – директор Державної установи «Центр пробації».

**Р34 «Результати дослідження громадської думки щодо рівня довіри до уповноважених органів з питань пробації» / за ред. О. Янчука, К. Новохатньої. — Київ, 2019. — 24 с.
ISBN 978-617-7402-43-4**

Дане видання є результатом повторного соціологічного дослідження, яке проводилось з січня по лютий 2019 року у Кропивницькому, Полтаві, Луцьку та Черкасах за ініціативи Державної установи «Центр пробації» та Проектного офісу з питань пробації Міністерства юстиції України. Дані опитування можуть бути використані працівниками органів пробації, соціальної сфери, співробітниками правоохоронних органів та прокуратури, суддями, представниками громадських організацій, сфери освіти, а також науковцями при проведенні власних досліджень.

Дане видання стало можливим у межах Проекту «Експертна підтримка врядування та економічного розвитку» (EDGE).

При використанні матеріалів посилання на дане видання обов'язкове.
Не для продажу.

ПУБЛІКАЦІЯ РОЗРОБЛЕНА ЗА ПІДТРИМКИ
МІНІСТЕРСТВА МІЖНАРОДНИХ СПРАВ КАНАДИ

Canada

ЗМІСТ

1. ВСТУПНА ЧАСТИНА	4
1.1 Передмова	4
1.2 Методологія дослідження	5
1.3 Обмеження в ході дослідження	6
2. РЕЗУЛЬТАТИ ДОСЛІДЖЕННЯ	7
2.1 Суб'єкти пробації	7
2.2 Судді місцевих судів	9
2.3 Працівники органів прокуратури	11
2.4 Пересічні громадяни	14
2.5 Представники різних організацій	18
3. ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ	21
4. ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ ТА РЕКОМЕНДАЦІЇ	22

1. ВСТУПНА ЧАСТИНА

1.1 Передмова

За останні кілька років зроблено значні кроки в напрямі впровадження пробації в Україні. У 2015 році було прийнято Закон України «Про пробацію»; у 2016 – внесено зміни до Кримінального, Кримінально-процесуального кодексів та інших законів, необхідних для забезпечення повноцінного впровадження пробації.

Службу пробації було створено шляхом реформування Кримінально-виконавчої інспекції, яка відповідала за виконання вироків, не пов'язаних із позбавленням волі. Інспекція здійснювала нагляд за особами, які скоїли правопорушення, щоб забезпечити виконання ними передбачених судом обов'язків. Однак такі обов'язки були досить обмеженими і мали переважно формальний характер, наприклад, публічне вибачення перед потерпілим, заборона виїзду за межі України, інформування інспекції про будь-які зміни місця проживання, роботи, навчання тощо. Тобто, заходи передбачали, передусім, покарання та контроль, проте значна увага ресоціалізації та виправленню особи не приділялась.

Служба пробації була створена при Міністерстві юстиції з вертикальним типом управління: службу централізовано очолює Державна установа «Центр пробації», що координує та здійснює нагляд за діяльністю 24 регіональних філій Центру пробації у кожній області та 560 підрозділів органів пробації по всій країні. В них задіяні 3 440 осіб персоналу, що безпосередньо працює з особами, які скоїли правопорушення. Наразі служба пробації в Україні є найбільшою в Європі за кількістю працівників і відділів.

Нинішня реформа системи виконання покарань, не пов'язаних з позбавленням волі, має змінити підходи до роботи із засудженими, забезпечивши перехід від покарання та контролю до реабілітації та соціалізації, а також розуміння суспільством нового способу роботи з особами, які скоїли правопорушення, та його залучення до цієї роботи. Служба пробації, головною функцією якої є впровадження зазначених підходів, відповідальна за здійснення таких видів діяльності.

Досудова пробація: складання досудових доповідей з метою забезпечення суду інформацією, яка всебічно характеризує обвинувачуваних, що має сприяти обранню судами саме такої міри покарання, яка є необхідною та достатньою для виправлення засуджених.

Наглядова пробація: здійснення нагляду та проведення соціально-виховних заходів з особами, які скоїли правопорушення та були засуджені до покарань, не пов'язаних із позбавленням волі, або з особами, звільненими від відбування покарання з випробуванням. Важливим аспектом при цьому є саме соціально-виховна робота, яка має бути спланована та проведена індивідуально на основі потреб, виявлених в осіб даних категорій.

Пенітенціарна пробація є новим явищем для України та передбачає участь служби пробації у підготовці осіб, які відбувають покарання у виді позбавлення волі, до звільнення.

З моменту прийняття 5 лютого 2015 року Закону України «Про пробацію» Міністерство юстиції досягло суттєвого прогресу в розвитку пробації, зокрема:

- ▶ затверджено підзаконні нормативно-правові акти, передбачені Законом України «Про пробацію»;
- ▶ затверджено 6 пробаційних програми роботи з повнолітніми та неповнолітніми особами, які перебувають на пробації;
- ▶ за оновленими програмами професійної підготовки та підвищення кваліфікації навчено 957 співробітників пробації;
- ▶ 371 працівник пробації пройшов навчання та отримав сертифікат куратора з реалізації пробаційних програм;

- ▶ службою пробації було підготовлено 33 272 досудові доповіді;
- ▶ відкрито 13 ювенальних центрів пробації та вдосконалено роботу з неповнолітніми правопорушниками.

У 2017 році на обліках служби пробації перебувало 63 944 особи, засуджені до покарань, не пов'язаних з позбавленням волі, чи звільнені від відбування покарання з випробуванням. При цьому лише 2,3% від тих, що пройшли по обліку, вчинили повторні злочини після ознайомлення з порядком та умовами відбування покарання протягом іспитового строку.

Незважаючи на досягнутий прогрес у розбудові пробації, в Україні залишаються ще досить високими показники засудження до позбавлення волі осіб за злочини невеликої або середньої тяжкості. Так, наприклад, у 2017 році 48% осіб, які утримувалися у виправних установах України, відбували покарання за злочини невеликої або середньої тяжкості і потенційно могли бути направлені на пробацію. Це б дозволило державі заощадити витрати на утримання цих осіб під вартою, оскільки утримання однієї особи на пробації в десять разів дешевше, ніж у виправній установі.

Налагодження плідної взаємодії служби пробації з іншими учасниками кримінального провадження та підвищення рівня довіри суспільства до системи пробації як до дієвої альтернативи тюремному ув'язненню є ключовим для збільшення частоти застосування пробації до осіб, які вчинили нетяжкі злочини. З метою забезпечення ефективної ресоціалізації осіб, які перебувають у конфлікті із законом, та недопущення у подальшому вчинення ними злочинів є також важливою підтримка діяльності органів пробації органами державної влади, місцевого самоврядування та неурядового сектора.

З метою планування ефективної інформаційної кампанії про переваги інституту пробації та виявлення проблемних аспектів взаємодії органів пробації з іншими учасниками кримінального провадження, органами влади та неурядовим сектором у 2017 році Державною установою «Центр пробації» у тісній співпраці з Проектним офісом Міністерства юстиції (EDGE) було проведено опитування серед громадян, відповідних органів та організацій для визначення їх рівня поінформованості про службу пробації та довіри до її діяльності у 4-х пілотних містах – Кропивницькому, Луцьку, Полтаві та Черкасах. Результати опитування дали змогу виділити проблемні аспекти, характерні на той період для функціонування пробації, спланувати та реалізувати інформаційно-просвітницьку кампанію, спрямовану на підвищення рівня обізнаності громадян про діяльність служби пробації та налагодження ефективної взаємодії органів пробації з іншими зацікавленими сторонами.

Протягом січня – лютого 2019 року було проведено повторне опитування у тих самих містах, де відбувалася інформаційна кампанія, з метою відстеження динаміки розвитку служби пробації, а також оцінки ефективності кампанії та змін у сприйнятті суспільством функцій та завдань пробації.

Результати дослідження будуть використанні для планування подальших інформаційних заходів за цим напрямом.

Обидва соціологічні дослідження проведені в межах Проекту «Експертна підтримка врядування та економічного розвитку» (EDGE).

1.2 Методологія дослідження

Основною метою дослідження було отримання інформації щодо:

- ▶ базової обізнаності про діяльність пробації, її завдання та місію;
- ▶ рівня довіри до пробації як до системи, спроможної забезпечити безпеку суспільства;
- ▶ якості та дієвості співпраці між органами пробації, органами місцевого самоврядування та громадськими організаціями з надання ефективної допомоги суб'єкту пробації;

- ▶ наявності взаємодії між судовою ланкою та службою пробації у складанні досудової доповіді, ефективності співпраці органів прокуратури та пробації;
- ▶ прогалин у системі ведення роботи із суб'єктами пробації та комунікації з партнерами органу пробації;

Крім того, дослідження мало на меті вироблення рекомендацій для подальшої ефективної роботи з цільовими аудиторіями.

Дослідження проводилося у січні – лютому 2019 року з використанням традиційного для соціологічних досліджень методу опитування – анонімного анкетування, однак, застосована методологія відрізнялася від наукових соціологічних досліджень через відсутність спеціальної вибірки респондентів.

У ході аналізу використовувався порівняльний метод, який дозволив визначити тенденції та динаміку змін у сприйнятті суспільством функцій та завдань пробації. Саме тому повторним дослідженням було охоплено ті ж самі чотири регіони, що й 2017 року.

Опитування проводилось серед 5 цільових груп:

1. Суб'єкти пробації (запланований обсяг – 400 осіб, опитано 524);
2. Судді місцевих судів (запланований обсяг – 50 осіб; опитано 56);
3. Працівники прокуратури (запланований обсяг – 50 осіб; опитано 61);
4. Пересічні громадяни (запланований обсяг – 400 осіб, опитано 400);
5. Представники різних організацій (запланований обсяг – 100 осіб; опитано 113).

Загальна кількість респондентів опитування склала 1 155 осіб.

Відповідно до мети, у ході дослідження вирішувалися такі завдання:

- ▶ конкретизація мети та завдань дослідження, визначення кола респондентів;
- ▶ оновлення інструментарію проведення дослідження (анкети для кожної категорії респондентів);
- ▶ визначення алгоритму та правил проведення опитування, інструктаж інтерв'юєрів;
- ▶ координація проведення опитування;
- ▶ систематизування отриманих даних;
- ▶ складання аналітичної довідки про отримані результати;
- ▶ підготовка звіту про дослідження та отримані результати з пропозиціями щодо змін ситуації.

Дані анкет були опрацьовані спочатку у кількісному вимірі, а потім переведені у відсотковий.

Даний звіт являє собою аналіз, який допоможе реалізувати засади комунікаційної політики у сфері пробації як у відповідних регіонах, так і на загальнодержавному рівні.

1.3 Обмеження в ході дослідження

В опитуванні, як правило, брали участі лише засуджені, які характеризуються задовільно, з'являються за викликом до уповноваженого органу пробації та в цілому дотримуються покладених на них обов'язків. Інформація про суб'єктів пробації, чиє перебування на обліку пов'язане з певними проблемами, у звіті не відображається з причин ускладнення залучення цих категорій осіб до добровільного опитування, тому це зменшило репрезентативність вибірки та вплинуло на показники відповідей на деякі запитання анкет.

Також окремою групою були виділені працівники прокуратури у кількості 20 осіб, які у дослідженні 2017 року входили до групи респондентів «Представники різних організацій» через їх низьку зацікавленість в анкетуванні. У 2019 році після активізації співпраці з органами пробації представники прокуратури активно залучилися до анкетування. Це у підсумку дало можливість зібрати у достатній кількості дані для аналізу ситуації, однак ставлення цих респондентів до органів пробації та їх діяльності наводиться без порівняння з дослідженням 2017 року та відображає стан справ лише на момент дослідження 2019 року.

2. РЕЗУЛЬТАТИ ДОСЛІДЖЕННЯ

2.1 Суб'єкти пробації

Вік опитаних осіб характеризується таким чином: 1) від 18 до 25 років – 22%; 2) від 26 до 35 років – 34%; 3) від 36 до 45 років – 35%; 4) від 46 років і старші – 9%. Наймолодшому респонденту – 18 років; найстаршому – 57.

Розподіл за статевою ознакою такий: чоловіків – 81%, жінок – 19%.

За видами застосованих заходів кримінально-правового впливу¹:

- ▶ позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю (стаття 55 Кримінального кодексу України) – 39 осіб;
- ▶ громадські роботи (стаття 56 Кримінального кодексу України) – 17 осіб;
- ▶ виправні роботи (стаття 57 Кримінального кодексу України) – 4 особи;
- ▶ звільнення від відбування покарання з випробуванням (стаття 75 Кримінального кодексу України) – 464 особи;
- ▶ звільнення від відбування покарання вагітних жінок і жінок, які мають дітей віком до трьох років (стаття 83 Кримінального кодексу України), – 6 осіб.

Можна припустити, що більшість респондентів із числа суб'єктів пробації – це дорослі люди віком від 26 до 45 років, що доволі тривалий час перебувають на обліку уповноважених органів з питань пробації та мають підпадати під їх найбільш активний вплив (від 3 до 6 місяців – 29%; від 6 місяців до 1 року – 35%; понад 1 рік – 26%).

Питання відмінності органу пробації від кримінально-виконавчої інспекції є наразі неактуальним для суб'єктів пробації, адже лише 10% опитаних вказали, що не вбачають суттєвої відмінності між двома державними інституціями. Можна припустити, що через певний проміжок часу суб'єктам пробації буде складно відповісти на це питання з огляду на відсутність інформації про кримінально-виконавчу інспекцію.

Окрім того, результати опитування свідчать про значне збільшення кількості респондентів, які вважають, що діяльність органу пробації більше орієнтована на надання допомоги суб'єкту пробації, а соціально-призначення органу пробації вбачають у виправленні засуджених, а не лише у виконанні покарань.

Поступово збільшується кількість осіб, які звертаються по допомогу до працівників служби пробації. Майже третина опитаних звернулися по допомогу у працевлаштуванні, лікуванні від наркозалежності, тестуванні на різні захворювання, у наданні психологічних консультацій та з правових питань, розв'язанні конфлікту в родині. Саме тому працівникам пробації необхідно продовжувати налагоджувати та підтримувати довірливі відносини із суб'єктами пробації, в результаті чого останні мають бути впевненими, що представник державного органу має змогу і готовий без осуду надати їм необхідну допомогу, сприяти в отриманні соціальних послуг.

З'ясування ставлення опитаних осіб до перебування на пробації було основним фокусом дослідження, адже саме суб'єкти пробації є цільовою аудиторією, на яку спрямовані державні послуги, а тому найважливішим є те, який вплив чинить пробація саме на них. Опитування 2019 року, порівняно з попереднім дослідженням, продемонструвало, що вдвічі зросла кількість осіб, які вбачають у перебуванні на пробації можливість покращити своє життя, отримати ефективну допомогу, підтвердити власне прагнення до змін².

¹ Загальна кількість застосованих заходів перевищує кількість опитаних респондентів (524), адже такий вид покарання як позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю було застосовано до анкетованих як додаткове покарання.

² У відповіді на це запитання респонденти мали можливість вказати кілька варіантів.

Порівняльний аналіз результатів опитування суб'єктів пробації, який відображено в **таблиці 1**, дав змогу зафіксувати значну позитивну динаміку взаємодії працівників та суб'єктів пробації, що обумовлює підвищення довіри до її працівників, є основою для продуктивної взаємодії між обома сторонами та сприяє якісному виконанню закріплених за пробацією функцій.

Таблиця 1

Результати аналізу опитування суб'єктів пробації

Питання	Варіанти відповіді	Результати опитування	
		2017 р. (у %)	2019 р. (у %)
Усього опитано (кількість осіб)		400 осіб	524 осіб
1. Чим, на вашу думку, відрізняється служба пробації від кримінально-виконавчої інспекції? (можна обрати декілька варіантів відповіді)	це один і той самий орган, лише зміна назви	27	10
	діяльність органу пробації більш орієнтована на надання допомоги клієнту пробації	19	46
	орган пробації зорієнтований на виправлення засуджених, а не лише на виконання покарань	14	42
2. Чи звертались ви до органу пробації з наявними проблемами (наприклад: особистого характеру, влаштування на роботу, здобуття освіти, вирішення конфліктних ситуацій у родині, позбавлення алкогольної або іншої залежності тощо)?	так	18	31
	ні	79	49
	важко відповісти	3	20
3. Чи допомагають вам працівники пробації вирішувати ваші проблеми?	так	43	60
	ні	17	15
	важко відповісти	40	25
4. Оцініть, будь ласка, за 5-бальною шкалою якість роботи служби пробації, де: 1 – дуже погано, 2 – погано, 3 – задовільно, 4 – добре, 5 – відмінно:	1	0	0
	2	1	0
	3	12	3
	4	55	36
	5	32	61
5. Чи довіряєте ви працівнику пробації?	так	79	89
	ні	3	3
	важко відповісти	18	8
6. Ви сприймаєте візити до служби пробації як... (можна обрати декілька варіантів відповіді)	умову залишитись на волі	23	19
	можливість довести власне прагнення до змін	22	43
	обов'язок	53	52
	можливість покращити своє життя, отримати ефективну допомогу	18	45

2.2 Судді місцевих судів

Вік опитаних суддів розподілився таким чином: від 26 до 35 років – 9 осіб, від 36 до 45 років – 33 особи, від 46 років і старше – 13 осіб³, наймолодшому респонденту – 31 рік, найстаршому – 61. За статевою ознакою однакові показники: чоловіків і жінок по 50%.

Строк перебування опитаних на посаді судді: від 1 року до 3 – 9%, від 3 до 5 років – 7%, понад 5 років – 84%, тобто всі респонденти є досвідченими працівниками судової гілки влади, що тривалий час працюють у системі правосуддя.

Повторне опитування серед суддів продемонструвало значну позитивну динаміку в зацікавленості суддів у досудовій пробації. Виявилось, що більшість суддів тривалий час тісно співпрацюють з органом пробації та систематично отримують інформацію від нього.

ДЛЯ ДОВІДКИ:

у 2018 році на 62,1% збільшилась кількість ухвал суду щодо складання досудових доповідей, які надійшли до підрозділів пробації: з 22 151 (2017 р.) до 35 641 (у 2018 р.), в тому числі стосовно неповнолітніх – 3 335.

У зв'язку з цим значно зросли показники важливості досудової доповіді при прийнятті рішень судом: 77% суддів вважають, що досудова доповідь допомагає процесу призначення покарання; 80% вважають інформацію у досудовій доповіді такою, що повно та об'єктивно характеризує особу обвинуваченого, а 93% довіряють даним, викладеним у ній. Такий показник є вагомим і може стати основою для формування позитивної репутації служби пробації й водночас збільшує цінність досудової доповіді як важливого джерела інформації для прийняття рішення щодо міри покарання.

Порівняно з 2017 роком спостерігається тенденція підвищення рівня обізнаності суддів про сутність та основні завдання органу пробації: втричі зросла кількість опитаних, які дійшли думки про те, що орган пробації зорієнтований на виправлення засуджених, а не лише на виконання покарань. Загалом спостерігається чітка тенденція до підвищення розуміння соціальної сутності органу пробації та його відмінності від ліквідованої державної структури кримінально-виконавчої інспекції.

Та якщо соціальний зміст пробації для суддів стає більш очевидним, то у визначенні завдань пробації (як і в дослідженні 2017 року) відповіді давалися переважно з позиції власної співпраці з цим органом під час здійснення правосуддя. Наприклад, 12% суддів вважають завданням служби пробації доставку до суду обвинувачених та засуджених під час розгляду подань органу пробації. При цьому 90% опитаних суддів вказали, що співробітники органу пробації в межах виконання повноважень налагоджують взаємодію із судом та з-поміж основних форм співпраці виділили такі: підготовка досудової доповіді, подання інформації до суду, обмін інформацією, проведення спільних нарад та консультацій. Такі відповіді можна пояснити тим, що судді обмежені досвідом взаємодії з органом пробації лише при складанні досудових доповідей і не усвідомлюють велику кількість завдань працівників органу пробації та кінцеву мету їхньої діяльності.

Незмінно достатньо високим серед опитаних суддів залишився рівень довіри до служби пробації як системи, що спроможна забезпечити безпеку суспільства⁴. Результати аналізу опитування суддів наведені у **таблиці 2**.

³ В одній анкеті не було зазначено вік респондента.

⁴ Відповідно до Закону України «Про пробацію», метою пробації є забезпечення безпеки суспільства.

Таблиця 2

Результати аналізу опитування серед суддів

Питання	Варіанти відповіді	Результати опитування	
		2017 р. (у %)	2019 р. (у %)
Усього опитано (кількість осіб)		42 особи	56 осіб
1. В розгляді скількох справ, де була досудова доповідь, ви брали участь?	0	0	5
	1-4	0	5
	5-10	67	9
	більше 10	0	81
2. Чи допомагає процесу призначення покарання складена органом пробації досудова доповідь?	так	67	77
	ні	16,5	12
	важко відповісти	16,5	11
3. Чи є інформація, яка міститься у досудовій доповіді, такою, що повно та об'єктивно характеризує особу обвинуваченого?	так	64	80
	ні	24	5
	важко відповісти	12	15
4. Чи довіряєте ви інформації про особу обвинуваченого, яку зібрав співробітник пробації у досудовій доповіді?	так	81	93
	ні	0	1
	важко відповісти	19	6
5. Чим, на вашу думку, відрізняється служба пробації від кримінально-виконавчої інспекції? (можна обрати декілька варіантів відповіді)	це один і той самий орган, лише зміна назви	13	21
	діяльність органу пробації більш орієнтована на надання допомоги клієнту пробації	28	39
	орган пробації зорієнтований на виправлення засуджених, а не лише на виконання покарань	21	60
	важко відповісти	0	7
6. Якими є основні завдання пробації? (можна обрати декілька варіантів відповіді)	забезпечити суд інформацією про обвинуваченого	74	84
	забезпечення безпеки суспільства	26	28
	виконання адміністративних функцій	0	7
	доставка до суду обвинувачених та засуджених під час розгляду подань органу пробації	12	12
	надати необхідні соціальні послуги обвинуваченому та засудженому	14	24
	забезпечити, щоб засуджений або звільнений більше ніколи не вчинив злочину	0	61
	скласти з суб'єктом пробації план індивідуальної роботи та забезпечити контроль за його виконанням	45	45
	охарактеризувати обвинуваченого при обранні запобіжного заходу	21	12
7. Чи налагоджують співробітники органу пробації, в межах виконання повноважень, взаємодію з судом?	так	74	90
	ні	0	1
	важко відповісти	26	9

2.3 Працівники органів прокуратури

Вік опитаних працівників органів прокуратури розподілився таким чином: від 18 до 25 років – 3 особи, від 26 до 35 років – 46 осіб, від 36 до 45 років – 7 осіб, від 46 років і старше – 5 осіб, наймолодшому респонденту – 24 роки, найстаршому – 47. За статевою ознакою вони розподілилися таким чином: чоловіків – 64%, жінок – 36%.

Тривалість перебування опитаних на посаді така: від 0 до 2 років – 16%, від 2 до 5 років – 24%, понад 5 років – 60% опитаних. Представлена вибірка включає в себе як досвідчених працівників прокуратури, так і молодих фахівців, які можуть об'єктивно, без порівняння з функціями кримінально-виконавчої інспекції, оцінити роботу служби пробації.

Репрезентативність вибірки також обумовлена високим показником участі опитаних у судових справах з досудовою доповіддю: 10% респондентів – до 5 справ, 15% – 5–10 справ, 64% респондентів – понад 10. Лише 11% опитаних не взаємодіяли зі службою пробації у процесі подання досудової доповіді, однак здійснювали іншу спільну діяльність.

Більше половини опитаних працівників прокуратури погоджуються з тим, що складена органом пробації досудова доповідь допомагає процесу призначення покарання. 88% зазначили, що довіряють тій інформації про особу обвинуваченого, яку зібрав співробітник пробації для досудової доповіді. Жодна особа не висловила про недовіру до інформації, зазначеної у досудовій доповіді. Цей показник кореспондує до 93% довіри від суддів, а в сукупності свідчить про високу оцінку досудової доповіді ключовими учасниками судового розгляду справи.

Щодо характеристики самої досудової доповіді, то більша частина опитаних прокурорів вважають інформацію, яка міститься в ній, такою, що повно та об'єктивно характеризує особу обвинуваченого.

Цікавим виявилось бачення прокурорами відмінностей пробації від кримінально-виконавчої інспекції: кожен п'ятий з опитаних працівників прокуратури асоціює орган пробації з ліквідованою кримінально-виконавчою інспекцією, не беручи до уваги відмінності у завданнях, меті та підходах до роботи із засудженими вказаних державних інституцій.

Основними завданнями, які, на думку більшості представників прокуратури, виконує орган пробації, були зазначені такі:

- ▶ забезпечення суду інформацією про обвинуваченого; надання необхідних соціальних послуг обвинуваченому та засудженому;
- ▶ забезпечення безпеки суспільства;
- ▶ попередження вчинення засудженим або звільненим нового злочину;
- ▶ характеристика обвинуваченого при обранні запобіжного заходу;
- ▶ складання з суб'єктом пробації плану індивідуальної роботи та здійснення контролю за його виконанням.

Окремо були зазначені такі завдання, як виконання покарань та реалізація Закону України «Про пробацію»⁵.

Позитивним аспектом є високий показник (80%) налагодження в межах повноважень взаємодії працівників пробації та прокуратури. Були зазначені такі форми взаємодії: повідомлення про ухилення засуджених від відбування покарання, надання інформації про суб'єктів пробації, проведення спільних перевірок, обмін інформацією, профілактика вчинення злочинів, спільні наради.

Серед 44% ствердних відповідей на питання стосовно можливості покращити якість діяльності органу пробації були запропоновані такі варіанти: покращання матеріально-технічного забезпечення, підготовка методичних рекомендацій для виконання покарання у виді штрафу, розширення штату працівників, введення посади психолога чи соціального працівника, розширення повноважень (яких саме – не вказано).

⁵ На це запитання респонденти мали можливість обрати кілька варіантів відповідей із запропонованих.

Як впливає з отриманих відповідей, які містяться у **таблиці 3**, працівники прокуратури неоднозначно оцінюють роботу органу пробації в цілому: з одного боку вони висловили велику довіру до інформації про особу обвинуваченого (88%), а з іншого – лише 39% прокурорів довіряють пробації як системі, що спроможна забезпечити безпеку суспільства в їхньому місті.

Таблиця 3

Результати опитування представників прокуратури⁶

Питання	Варіанти відповідей	Результати опитування 2019 р. (у %)
Усього опитано (кількість осіб)		61
1. В розгляді скількох справ, де була досудова доповідь, ви брали участь?	до 5	10
	5-10	15
	більше 10	75
2. Чи допомагає процесу призначення покарання складена органом пробації досудова доповідь?	так	52
	ні	20
	важко відповісти	28
3. Чи є інформація, яка міститься у досудовій доповіді, такою, що повно та об'єктивно характеризує особу обвинуваченого?	так	64
	ні	16
	важко відповісти	20
4. Чи довіряєте ви інформації про особу обвинуваченого, яку зібрав співробітник пробації у досудовій доповіді?	так	88
	ні	0
	важко відповісти	12
5. Чим, на вашу думку, відрізняється служба пробації від кримінально-виконавчої інспекції? (можна обрати декілька варіантів відповіді)	це один і той самий орган, лише зміна назви	21
	діяльність органу пробації більш орієнтована на надання допомоги клієнту пробації	48
	орган пробації зорієнтований на виправлення засуджених, а не лише на виконання покарань	46
	важко відповісти	6

⁶ Наявні дані лише за 2019 р., оскільки ця категорія респондентів була опитана як окрема група.

Питання	Варіанти відповідей	Результати опитування 2019 р. (у %)
Усього опитано (кількість осіб)		61
6. Якими є основні завдання пробації? (можна обрати декілька варіантів відповіді)	забезпечити суд інформацією про обвинуваченого	54
	забезпечення безпеки суспільства	34
	виконання адміністративних функцій	5
	доставка до суду обвинувачених та засуджених під час розгляду подань органу пробації	4
	надати необхідні соціальні послуги обвинуваченому та засудженому	51
	забезпечити, щоб засуджений або звільнений більше ніколи не вчинив злочину	33
	скласти з суб'єктом пробації план індивідуальної роботи та забезпечити контроль за його виконанням	26
	охарактеризувати обвинуваченого при обранні запобіжного заходу	30
7. Чи налагоджують співробітники органу пробації, в межах виконання повноважень, взаємодію з органами прокуратури?	так	80
	ні	4
	важко відповісти	16
8. Чи можуть працівники пробації самостійно, без підтримки місцевої влади та громадськості, надати ефективну допомогу засудженим та звільненим?	так	8
	ні	62
	важко відповісти	30
9. Чи можливо покращити діяльність органу пробації?	так	44
	ні	18
	важко відповісти	38
10. Чи довіряєте ви службі пробації як системі, що спроможна забезпечити безпеку суспільства у вашому місті?	так	39
	ні	23
	важко відповісти	38

2.4 Пересічні громадяни

Пересічні громадяни, які взяли участь в опитуванні, за віком розподілилися таким чином: 1) від 18 до 25 років – 49 осіб; 2) від 26 до 35 років – 163 особи; 3) від 36 до 45 років – 133 особи; 4) від 46 років і старші – 55. Наймолодшому респонденту – 18 років; найстаршому – 59. У тому числі осіб, які працюють, – 77%, навчаються – 5%, не працюють – 11%, пенсіонерів – 5%, осіб, які перебувають у відпустці по догляду за дитиною, – 2%. За статевою ознакою розподіл такий: чоловіків – 43%, жінок – 57%.

Доволі високим серед пересічних громадян виявився рівень поінформованості про службу пробації: 87% опитуваних відомо про такий орган (62% – показник минулорічного опитування). Досить велика частка громадян доволі детально описала покладені на пробацію функції:

- ▶ здійснення контролю за засудженими і звільненими;
- ▶ виконання покарань;
- ▶ надання допомоги засудженим та звільненим;
- ▶ організація проведення громадських робіт;
- ▶ складання досудової доповіді⁷.

Лише 7% опитаних не були обізнані у тому, чим займається служба пробації (у 2017 році цей показник сягав 40%), що свідчить про позитивні зміни в поінформованості громадян про її діяльність. Це пояснюється й тим, що за останні два роки органи пробації активно залучають ЗМІ до висвітлення здобутків, визначних подій та результатів роботи у соціальних мережах, регіональних (рідше – національних) друкованих виданнях). Також представники органів пробації беруть участь у телевізійних шоу та радіопередачах. Найбільш ефективним способом привернення уваги суспільства є медіа-події, в тому числі з висвітленням реальних історій суб'єктів пробації, яким вдалось змінити своє життя на краще під час перебування на пробації. З цієї точки зору вдалою була національна фотовиставка «Пробація. Можливості для змін», що мала на меті привернення уваги до переваг альтернативних видів покарання через демонстрацію реальних фото- та відеоісторій клієнтів пробації та осіб, які відбувають покарання у місцях позбавлення волі за подібні кримінальні злочини.

І хоча в цілому збільшується кількість пересічних громадян, яким відомо про діяльність органа пробації, однак лише 44% опитаних обізнані з таким її завданням, як виконання покарання у виді громадських робіт. Разом з тим, респонденти змогли назвати основні види робіт, до яких слід залучати суб'єктів пробації для забезпечення їх виправлення: благоустрій міста чи села, збирання сміття, білення бордюрів та найбільше – до прибирання парків та вулиць міста.

Позитивним є те, що майже вдвічі збільшилася кількість пересічних громадян, які переконані в необхідності існування служби пробації в їхньому місті.

У порівнянні з опитуванням 2017 року майже не змінилася думка громадян про недоцільність залишати осіб, які вчинили нетяжкі злочини, відбувати покарання у громаді: «необхідне лише ув'язнення». Така тенденція може пояснюватися кількома обставинами. По-перше, варто взяти до уваги рівень загальної правової обізнаності та розуміння тяжкості злочинів, альтернативних позбавленню волі покарань: пересічні громадяни не можуть об'єктивно розрізнити поняття тяжкі та нетяжкі злочини. По-друге, необхідно враховувати, що протягом багатьох років звичним способом забезпечення безпеки суспільства була ізоляція злочинців. І хоча залишення в соціумі та активна пробаційна робота є пріоритетними у більшості європейських країн, в українському суспільстві – це нові методи роботи, а тому можуть викликати певні застереження. На підтвердження цього доволі складним для опитаних громадян виявилось питання про готовність допомогти засудженим, які залишились відбувати покарання у громаді. Зокрема, 38% опитаних було важко відповісти на запитання «Чи має бути надана допомога засудженим, які залишились відбувати покарання у громаді?». На уточнювальні запитання «Якщо так, то вкажіть, яким чином?» відповідали: наданням матеріальної допомоги, моральної та психологічної підтримки, здійсненням громадського контролю за такими особами, допомогою у працевлаштуванні, ставленням без стигматизації та дискримінації (не дорікати, не нагадувати про вчинений злочин).

⁷ На це запитання респонденти мали можливість дати декілька відповідей.

Так само складність у відповідях викликали й питання з надання допомоги державою особам, які відбувають покарання в громаді. На нього позитивно відреагували 52% респондентів, що трохи більше у порівнянні з 2017 роком.

У відповідях на запитання «Якщо так, прокоментуйте, будь ласка, що має робити держава (у тому числі представники органів державної влади)» було зазначено таке:

- ▶ забезпечити житлом і роботою;
- ▶ сприяти в здобутті освіти;
- ▶ надавати соціальні послуги;
- ▶ здійснювати контроль за їх поведінкою;
- ▶ допомагати в оформленні документів;
- ▶ надавати матеріальну допомогу тощо.

58% пересічних громадян вважають, що держава, місцева влада та суспільство повинні також допомагати особам, які звільнилися з місць позбавлення волі. Види допомоги, яка має бути надана, співпадають з відповідями на попереднє запитання анкети.

Показовим є й те, що 76% респондентів висловили довіру до служби пробації як системи, спроможної забезпечити безпеку суспільства в їхньому місті, і лише 5% дали заперечну відповідь на останнє запитання анкети⁸.

Одержані та представлені в **таблиці 3** дані переконливо доводять, що в умовах запровадження та розвитку нової моделі роботи з суб'єктами пробації рівень поінформованості пересічних громадян про діяльність служби зростає. Але водночас спостерігається низький рівень готовності громадян до волонтерської підтримки суб'єктів пробації. І дійсно, за останні два роки волонтерство у пробації не знайшло свого місця, хоча його розвиток певною мірою сприяв би розвантаженню співробітників органів пробації, які через брак кадрів більше фокусуються на наглядових, а не на соціально-виховних заходах з особами, які перебувають на обліку пробації. З огляду на це є очевидною необхідність розробки методичних рекомендацій або проведення інформаційно-просвітницьких кампаній, спрямованих на залучення активних громадян до волонтерської діяльності у сфері пробації.

---

⁸ Порівняння з результатами опитування 2017 року було неможливим, оскільки в ньому це питання було відсутнє.

Таблиця 3

Результати аналізу опитування пересічних громадян

Питання	Варіанти відповідей	Результати опитування	
		2017 р. (у %)	2019 р. (у %)
Усього опитано		400	400
1. Чи відомо вам про створення служби пробації?	так	62	87
	ні	34	9
	важко відповісти	4	4
2. Звідки ви дізналися про службу пробації?	телебачення	26	31
	газети	2	17
	Інтернет	42	45
	від знайомих, родичів, близьких	31	40
	інше	5	25
3. Що робить пробація? (можна обрати декілька варіантів відповіді)	я не знаю, що це таке	40	7
	контролює засуджених та звільнених	52	68
	організовує проведення громадських робіт	19	36
	виконує покарання	0	54
	надає допомогу засудженим і звільненим	16	38
	складає довідку про особу обвинуваченого, щоб суд міг обрати необхідне покарання	26	19
4. Чи потрібна пробація у вашому місті?	так	48	88
	ні	8	3
	важко відповісти	44	9
5. Чи варто залишати осіб, які вчинили нетяжкі злочини, відбувати покарання у громаді?	так	54	50
	ні	5	15
	важко відповісти	33	30
	«необхідне лише ув'язнення таких осіб»	8	5

Питання	Варіанти відповідей	Результати опитування	
		2017 р. (у %)	2019 р. (у %)
Усього опитано		400	400
6. Чи повинні громадяни допомагати засудженим, які залишилися відбувати покарання у громаді?	Так	34	44
	ні	18	18
	важко відповісти	48	38
7. Чи відомо вам про залучення засуджених до суспільно корисних робіт у вашому місті?	так	32	44
	ні	46	32
	важко відповісти	22	24
8. Чи має держава допомагати засудженим, які відбувають покарання у громаді?	так	51	52
	ні	23	15
	важко відповісти	26	33
9. Чи повинна держава, місцева влада та суспільство допомагати особам, які звільнились з місць позбавлення волі?	так	53	58
	ні	11	13
	важко відповісти	36	29
10. Ви б хотіли допомагати пробації, засудженим і звільненим на волонтерських засадах у вільний час та безоплатно?	так	7	7
	ні	63	62
	важко відповісти	30	31
11. Чи довіряєте ви службі пробації як системі, спроможній забезпечити безпеку суспільства у вашому місті?	так	-	76
	ні	-	5
	важко відповісти	-	19

2.5 Представники різних організацій

Серед представників різних організацій в анкетуванні взяли участь працівники:

- ▶ громадських організацій;
- ▶ центрів зайнятості;
- ▶ центрів соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді;
- ▶ центрів безоплатної вторинної правової допомоги;
- ▶ служби у справах дітей;
- ▶ міграційної служби;
- ▶ центрів надання адміністративних послуг;
- ▶ медичних закладів;
- ▶ міської ради;
- ▶ національної поліції;
- ▶ управління освіти міської ради.

Слід зазначити, що дані, наведені у блоці «Результати опитування 2017 р.» (таблиця 4), також містять відповіді працівників прокуратури, які в опитуванні 2019 р. були окремою групою респондентів.

Вік опитаних осіб характеризується так: 1) від 18 до 25 років – 12 осіб; 2) від 26 до 35 років – 55 осіб; 3) від 36 до 45 років – 36 осіб; 4) від 46 років і старші – 10. Наймолодшому респонденту – 21 рік; найстаршому – 57. За статеву ознаку такі показники: чоловіків – 28%, жінок – 72%.

Таким чином, вибірка представників різних організацій складається з активних громадян, які, працюють у суміжних або дотичних до пробації сферах, мають доступ до засобів комунікації та масової інформації, ведуть доволі активне соціальне життя.

Більшість опитаних респондентів (83%) зазначили, що у своїй роботі стикалися з діяльністю служби пробації та зазначили сфери, в яких взаємодіяли з уповноваженими органами:

- ▶ взаємодія, профілактика правопорушень та недопущення злочинів клієнтами пробації;
- ▶ правороз'яснювальна робота із засудженими;
- ▶ надання безоплатної правової допомоги;
- ▶ реалізація спільних проєктів;
- ▶ соціальна адаптація засуджених;
- ▶ проведення спільних заходів, лекцій, семінарів, консультацій;
- ▶ надання соціальних послуг;
- ▶ інформаційні запити;
- ▶ сприяння працевлаштуванню суб'єктів пробації.

Опитаним представникам організацій складніше орієнтуватися у тих повноваженнях пробації, за якими вони не взаємодіяли, тому не дивно, що лише 62% респондентів відомо про мету складання досудової доповіді. Відповідно, 58% представників організацій вважають, що складена органом пробації досудова доповідь допомагає процесу призначення покарання (у 2017 р. цей показник був дещо більшим). Можливо, ця тенденція зумовлена тим, що в опитуванні 2019 року представники прокуратури були представлені окремою групою респондентів.

Цікавими для порівняння є відповіді на запитання «Чи можуть працівники пробації самостійно, без підтримки місцевої влади та громадськості, надати ефективну допомогу засудженим та звільненим?». У 2019 році лише 19% опитаних зазначили, що службі пробації необхідна підтримка місцевої влади та громадськості для надання комплексної допомоги суб'єкту пробації, а 52% респондентів відповіли, що пробація може впоратись самостійно. У 2017 році значно більше осіб вбачали необхідність у підтримці пробації (72% опитаних). Таке розуміння є важливим, адже лише за умови ефективної взаємодії та підтримки місцевих органів влади та надавачів послуг орган пробації може забезпечити повноцінну реабілітацію та ресоціалізацію осіб, які вчинили злочини.

Порівняно з попереднім опитуванням (2017), у 2019 році вдвічі підвищився рівень довіри до служби пробації. Опитані позитивно оцінюють службу пробації як систему, спроможну забезпечити безпеку суспільства.

Таблиця 4

Результати аналізу опитування представників різних організацій

Питання	Варіанти відповідей	Результати опитування	
		2017 р. (у %)	2019 р. (у %)
Усього опитано (кількість осіб)		116	113
1. Чи відомо вам про створення служби пробації?	так	93	97
	ні	3,5	3
	важко відповісти	3,5	0
2. Чи стикалися ви у своїй роботі з діяльністю служби пробації?	так	66	83
	ні	25	2
	важко відповісти	19	15
3. Чим, на вашу думку, відрізняється служба пробації від кримінально-виконавчої інспекції? (можна обрати декілька варіантів відповіді)	це один і той самий орган, лише зміна назви	13	7
	діяльність органу пробації більш орієнтована на надання допомоги клієнту пробації	54	39
	орган пробації зорієнтований на виправлення засуджених, а не лише на виконання покарань	71	60
	важко відповісти	0	7

Питання	Варіанти відповідей	Результати опитування	
		2017 р. (у %)	2019 р. (у %)
Усього опитано (кількість осіб)		116	113
4. Якими є основні завдання пробації? (можна обрати декілька варіантів відповіді)	забезпечити суд інформацією про обвинуваченого	42	63
	забезпечення безпеки суспільства	23	42
	виконання адміністративних функцій	0	9
	доставка до суду обвинувачених та засуджених під час розгляду подань органу пробації	3	1
	надати необхідні соціальні послуги обвинуваченому та засудженому	48	44
	сприяти, щоб засуджений або звільнений більше ніколи не вчинив злочину	70	68
	скласти з суб'єктом пробації план індивідуальної роботи та забезпечити контроль за його виконанням	43	36
	охарактеризувати обвинуваченого при обранні запобіжного заходу	0	13
5. Чи відомо вам про мету складання досудової доповіді?	так	68	62
	ні	22	29
	важко відповісти	10	9
6. Чи допомагає процесу призначення покарання складена органом пробації досудова доповідь?	так	63	58
	ні	4	4
	важко відповісти	33	38
7. Чи можуть працівники пробації самостійно, без підтримки місцевої влади та громадськості, надати ефективну допомогу засудженим та звільненим?	так	72	19
	ні	10	52
	важко відповісти	18	31
8. Чи довіряєте ви службі пробації як системі, спроможній забезпечити безпеку суспільства у вашому місті?	так	43	89
	ні	9	0
	важко відповісти	48	11

3. ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ

В результаті вивчення динаміки змін спостерігаємо, що більшість респондентів отримують інформацію про утворення та діяльність уповноважених органів з мережі Інтернет. Цей показник із 42% (2017) зріс до 45% (2019). Отримання інформації про пробацію від знайомих, родичів та близьких також збільшилося з 31% у первинному дослідженні до 40% опитаних у потворному. Динаміка зростання спостерігається й серед тих осіб, для яких джерелом інформування є друковані ЗМІ. Якщо у 2017 році лише 2% респондентів отримували з них інформацію про досліджуваний державний орган, то у 2019 році цей показник сягнув 17%. Дані про телебачення як джерело інформування залишилися майже незмінними: 31% опитаних осіб у 2019 році, 26% – у 2017. Зазначимо, що вид джерела інформації про пробацію не суттєво відрізняється для різних регіонів.

Опитування показало, що найпопулярнішим каналом отримання інформації серед цільових аудиторій є ресурси з мережі Інтернет, тож при формуванні та вдосконаленні комунікаційної та просвітницької політики варто використовувати для донесення інформації саме цей канал.

Видається закономірним збільшення інформування через Інтернет завдяки створенню офіційного сайту служби пробації, а також ведення її сторінок у соціальних мережах. Разом з тим, залишається проблемою поширення інформації про пробацію серед пересічних громадян, оскільки здебільшого вона цікавить працівників та інших осіб, дотичних до служби.

4. ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ ТА РЕКОМЕНДАЦІЇ

З моменту дослідження громадської думки та довіри до уповноважених органів пробації у 2017 році, яке на той час було першим подібним дослідженням, служба пробації активно запроваджувала нові соціальні сервіси, вдосконалювала алгоритми роботи та налагоджувала взаємодію з іншими державними органами, представниками місцевої влади та громадськими організаціями.

Первинне дослідження пробації показало, що існує певним чином викривлене розуміння діяльності цього органу, його завдань, повноважень та функцій, що в результаті впливає на довіру до нього. Разом з тим, результати дослідження 2017 року стали певною «відправною точкою» в аналізі діяльності органу пробації, яка дозволила спостерігати за тенденціями у змінах та визначити проблемні аспекти в обох дослідженнях.

Порівнюючи напрями покращання діяльності пробації, які запропонували респонденти у 2017 та 2019 роках, варто визнати, що вони залишилися майже незмінними. Респонденти насамперед звернули увагу на фінансове та матеріально-технічне забезпечення служби, створення належних умов для роботи персоналу, у тому числі підвищення заробітної плати, надання службових автомобілів, збільшення повноважень працівників та штату, запровадження посади психолога, вдосконалення нормативної бази та прийняття необхідних нормативно-правових актів, розширення співпраці з органами місцевого самоврядування та громадськими організаціями.

У зв'язку з тим, що дослідження 2019 року є повторним, ключові проблемні аспекти були поділені на дві групи: ті, які залишилися незмінними з 2017 року, а також ті, що були ідентифіковані упродовж дослідження 2019 року.

До числа проблемних аспектів, які залишилися незмінними з 2017 року, слід віднести такі:

1. Низький рівень матеріально-технічного забезпечення (серед рекомендацій всіх груп опитаних щодо удосконалення діяльності органу пробації покращання матеріально-технічного забезпечення та підвищення оплати праці названо найчастіше).
2. Відсутність мотивації пересічних громадян до роботи з суб'єктами пробації на волонтерських засадах.

До числа проблемних аспектів, що були ідентифіковані упродовж дослідження 2019 року, слід віднести такі:

1. Суб'єкти пробації не розуміють стандартів пробаційної діяльності, не мають уявлення про неї та не можуть оцінити, наскільки якісно надаються послуги, незважаючи на те, що є їх кінцевими споживачами.
2. Недостатня обізнаність органів прокуратури про масштаби діяльності органів пробації та невисокий рівень довіри до пробації як до системи, спроможної забезпечити безпеку громади.
3. У порівнянні з 2017 роком досягнуто мету інформування спільноти про створення нової служби. Однак, лише збільшення рівня обізнаності респондентів про існування служби пробації недостатньо. Потрібен концептуальний підхід до створення її позитивного іміджу та підвищення ролі серед інших державних органів.
4. На низькому рівні залишається прагнення громадськості та органів місцевої влади підтримувати службу пробації.

Рекомендації

У 2017 році було запропоновано ряд рекомендацій, які вже реалізовані або втратили свою нагальність. Однак є ряд рекомендацій, які або продовжують залишатися актуальними з 2017 року, або були отримані в ході нового дослідження у 2019.

1. Запровадити практику консультацій між суддями, прокурорами, адвокатами системи безоплатної вторинної правової допомоги та службою пробації з метою роз'яснення мети та порядку складання досудової доповіді, ключових аспектів співпраці зі службою пробації, що підвищить загальний рівень та напрями взаємодії, сприятиме правильному розумінню завдань служби пробації, збільшить кількість судових ухвал про складання досудових доповідей.
2. Налагодити та підтримувати внутрішню комунікацію між працівниками органів пробації на всіх рівнях з метою забезпечення якісного виконання покладених на них функцій, та своєчасного реагування на проблемні питання.
3. Продовжити підготовку та розповсюдження соціальної реклами та інформаційних матеріалів, спрямованих на задоволення інформаційних потреб усіх цільових аудиторій, з якими працюють органи пробації.
4. Систематично проводити зустрічі з представниками місцевої влади з метою їх залучення до надання допомоги суб'єктам пробації, у т. ч. через затвердження цільових програм та налагодження співпраці в цілому з метою розвитку служби пробації та забезпечення безпеки у громадах.
5. Внести до штатного розкладу уповноважених органів з питань пробації посаду «прес-секретар» з метою забезпечення належного інформування усіх зацікавлених сторін про досягнуті результати уповноважених органів пробації та нагальні потреби в їх діяльності.
6. Підвищити навички комунікації персоналу служби пробації шляхом запровадження спеціалізованого курсу та введення його до переліку дисциплін, за якими навчаються співробітники служби пробації. Таке навчання може бути проведено на базі Білоцерківського та Дніпровського центрів підвищення кваліфікації працівників Державної кримінально-виконавчої служби за спеціально розробленою програмою, що надасть можливість кожному працівникові пробації оволодіти навичками комунікації з різними цільовими аудиторіями під час виконання службових повноважень.
7. Розглянути питання розробки та запровадження мобільного додатка для суб'єктів пробації з питань їх прав, обов'язків, порядку розгляду звернень тощо.
8. Розробити комунікаційну кампанію, спрямовану на формування позитивного іміджу працівників пробації, з метою поліпшення взаємодії із зацікавленими сторонами та визначення ролі служби в системі державних органів.
9. Забезпечити постійне інформаційне наповнення сайту пробації актуальним та сучасним контентом.
10. Розробити медіа-кампанії, орієнтовані на широкі верстви населення, з метою підвищення рівня поінформованості, правильного розуміння діяльності пробації та її сприйняття, зменшення стереотипного ставлення до суб'єктів пробації та осіб, звільнених з місць позбавлення волі, повернення уваги громадськості до успішних історій людей, які змінили своє життя на краще, а також збільшення в цілому рівня довіри населення до служби пробації, спроможної забезпечити безпеку суспільства; залучення громадян до волонтерської діяльності.
11. Поширити серед працівників пробації позитивний досвід співпраці з партнерськими організаціями.
12. Залучати місцеві неурядові організації до проведення спільних заходів з органами пробації, що сприятиме кращому розумінню працівниками пробації діяльності кожної організації та усвідомленню необхідності взаємодії у наданні послуг суб'єктам пробації.

МОЖЛИВІСТЬ ДО ЗМІН

ДОВІРА

ЗМІНИ

ГРОМАДА

БЕЗПЕКА

ТОЛЕРАНТНІСТЬ

ЗМІНИ

ДОВІРА

ПРОБАЦІЯ

ДОВІРА

БЕЗПЕКА

ПІДТРИМКА

ТОЛЕРАНТНІСТЬ

ПІДТРИМКА

ЗМІНИ

ТОЛЕРАНТНІСТЬ

ГРОМАДА

ЗМІНИ

БЕЗПЕКА

МОЖЛИВІСТЬ

ПРОБАЦІЯ

БЕЗПЕКА

ДОВІРА

ПРОБАЦІЯ

МОЖЛИВІСТЬ ДО ЗМІН

ПРОБАЦІЯ

ГРОМАДА

МОЖЛИВІСТЬ ДО ЗМІН

ЗМІНИ

ПРОБАЦІЯ

ГРОМАДА

ПІДТРИМКА

ПІДТРИМКА

ЗМІНИ

ЗМІНИ

МОЖЛИВІСТЬ ДО ЗМІН

МОЖЛИВІСТЬ ДО ЗМІН

БЕЗПЕКА

Безпека

ТОЛЕРАНТНІСТЬ

МОЖЛИВІСТЬ ДО ЗМІН

ГРОМАДА

ГРОМАДА

ПІДТРИМКА

МОЖЛИВІСТЬ ДО ЗМІН

ТОЛЕРАНТНІСТЬ

ДОВІРА

ПІДТРИМКА

ЗМІНИ

ГРОМАДА

ТОЛЕРАНТНІСТЬ

ПРОБАЦІЯ

ДОВІРА

ПРОБАЦІЯ

МОЖЛИВІСТЬ ДО ЗМІН

БЕЗПЕКА

ПІДТРИМКА

ЗМІНИ

ПРОБАЦІЯ